

Беззаперечно, що вторгнення східного сусіда, докорінно змінило перебіг роботи всіх держінституцій в Україні. Але, незважаючи на це Антикорупційні органи зустріли цей виклик підготовленими – вони успішно переформатували свою роботу, адаптувалися до нових реалій та продовжують боротьбу на антикорупційному фронті. Адже ефективна протидія корупції – одна з вимог до України як потенційного кандидата на членство в ЄС. Усі антикорупційні органи по-різному допомагають наблизити нашу перемогу. Під час війни Національне агентство з питань запобігання корупції не тільки виконує свої ключові функції, але й долучається до викликів, що стоять перед країною.

Список використаних джерел

1. Як антикорупційні інституції працюють під час війни. URL: <https://euaci.eu/ua/news/how-anti-corruption-institutions-work-during-wartime-discussion>.

2. 100 днів антикору під час війни. [сайт]. URL: <https://www.pravda.com.ua/columns/2022/06/3/7350238/>.

3. Робота НАЗК. Національне агентство з питань запобігання корупції: [сайт]. URL: https://nazk.gov.ua/uk/page/15/?sort=organ_name&order=DESC.

4. Як змінилась діяльність антикорупційних інституцій в умовах воєнного стану. Національної академії внутрішніх справ URL: <https://nv.ua/ukr/ukraine/events/yak-boryutsya-z-korupciyeyu-v-ukrajini-pid-chas-viyni-interv-yu-z-aktivistkoyu-срк-ostanni-novini-50257796.html>.

Мойсеєнко Тетяна Олександрівна,
курсант навчально-наукового
інституту № 1 Національної академії
внутрішніх справ

Науковий керівник:

професор кафедри оперативно-
розшукової діяльності Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук, доцент

Марков Михайло Миколайович

АНАЛІЗ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ В ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Антикорупційна стратегія – це документ, який допомагає забезпечити командну роботу всіх органів влади для подолання корупції. Розробка і координація впровадження Антикорупційної

стратегії є відповідальністю Національного агентства з питань запобігання корупції (НАЗК), закріпленою за ним на законодавчому рівні.

20 червня 2022 року ВРУ було прийнято Антикорупційну стратегію на 2021–2025 роки. Закон, яким було затверджено стратегію, також передбачає зміни, які допоможуть покращити процедури роботи антикорупційних органів [1].

Після громадських консультацій проект Стратегії пройшов етап формальних узгоджень з органами виконавчої влади.

Події які почали відбуватися з 24 лютого 2022 року вплинули на функціонування багатьох державних і приватних установ. Через збройну агресію східного сусіда призупинено подання електронних декларацій осіб, уповноважених на виконання функцій держави та місцевого самоврядування та тимчасово не здійснюються заходи фінансового контролю, зокрема повні перевірки декларацій посадовців. Багато співробітників антикорупційних органів, а також волонтери громадянського суспільства приєдналися до збройних сил для боротьби з ворогом на фронті. Водночас війна створила нові можливості для корупції, а також може створити великий ризик для післявоєнної відбудови України та її подальшого розвитку в напрямку європейської інтеграції і впровадження визнаних міжнародних практики і стандартів [1].

Водночас, на сьогоднішній день для України є актуальними проблеми, які не дозволяють повноцінно проводити антикорупційну діяльність в умовах воєнного стану:

1) відсутність прозорого механізму для отримання та використання коштів на відновлення та гуманітарної допомоги, публічної відкритої платформи для публікації та моніторингу урядом, донорами та громадянським суспільством надходжень та витрачених коштів та гуманітарної допомоги;

2) неналежний рівень забезпечення антикорупційних органів, інституцій кадровими і матеріальними ресурсами для виконання їхніх завдань (під час і після воєнного стану);

3) невідповідність деяких норм антикорупційного законодавства міжнародним стандартам, стандартам ЄС, а також окремі послаблення антикорупційного законодавства на час воєнного стану [1].

Законом визначено п'ять основних принципів антикорупційної політики на 2021–2025 роки:

1) оптимізація функцій держави та місцевого самоврядування, зокрема усунення дублювання повноважень різними органами;

2) цифрова трансформація реалізації повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування, прозорість діяльності та відкриття даних;

3) створення на протипагу існуючим корупційним практикам більш зручних та законних способів задоволення потреб фізичних і юридичних осіб;

4) забезпечення невідворотності юридичної відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією правопорушення;

5) формування суспільної нетерпимості до корупції, утвердження культури доброчесності та поваги до верховенства права [2].

Сфери, які охоплює Стратегія Антикорупційна стратегія охоплює питання функціонування загальної системи запобігання корупції, визначає пріоритети запобігання корупції у конкретних секторах державного управління та приділяє велику увагу питанню відповідальності за корупцію.

Пріоритетні сектори державного управління, визначені стратегією:

1. суд, прокуратура, поліцій;
2. державне регулювання економіки;
3. державний та приватний сектори економіки;
4. податки та митниця;
5. будівництво, земля, інфраструктура;
6. сектор оборони;
7. охорона здоров'я та соціальний захист;
8. система запобігання та протидії корупції [3].

Міжнародний досвід свідчить, що розробка та ухвалення антикорупційних стратегій дозволило багатьом країнам сформувати комплексні системи протидії корупції, значно посилити ефективність державного управління, оптимізувати функції щодо здійснення державного контролю та нагляду за діяльністю держустанов [4].

«Єдиного рішення у боротьбі з корупцією не існує. Кожна країна повинна вивчити свої унікальні обставини і розробити власну комплексну стратегію, яка має включати три головних аспекти – стримування корупції, її попередження та антикорупційну освіту. Доручити координувати й реалізовувати таку стратегію, а також залучати до неї громадськість, в ідеалі, треба ефективному та незалежному антикорупційному органу», – радить Тоні Квок Ман Вай [4].

НАЗК розробило Антикорупційну стратегію на 2021–2025 роки, провівши численні консультації та погодивши проєкт із

37 органами влади. Наступний етап після ухвалення законопроекту в другому читанні – розробка НАЗК детальної державної програми на виконання Антикорупційної стратегії. Ця програма затверджується рішенням Уряду. Її будуть зобов'язані виконувати державні органи як на центральному, так і на місцевому рівнях, що забезпечить системну антикорупційну діяльність [4].

Список використаних джерел

1. Проект Плану відновлення України «Антикорупційна політика». URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/recoveryrada/ua/anti-corruption-policy.pdf>.

2. 5 основних принципів антикорупційної політики на 2021–2025 р. URL: <https://lexinform.com.ua/zakonodavstvo/5-osnovnyh-prynsyviv-antikoruptsiynoi-polityky-na-2021-2025-roky/>.

3. Антикорупційна стратегія. URL: <https://nazk.gov.ua/uk/antikoruptsiyna-strategiya/>.

4. Антикорупційна стратегія: «великі кочегари» зарубіжних країн. URL: https://lb.ua/blog/olena_moshenets/520660_antikoruptsiyna_strategiya_veliki.html.

Павленко Ольга Сергіївна,

здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 1 Національної академії
внутрішніх справ

Науковий керівник:

доцент кафедри економічної безпеки
та фінансових розслідувань
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат економічних наук

Овчаренко Леся Валеріанівна

ЧИННИКИ ВИНИКНЕННЯ КОРУПЦІЙНИХ ЯВИЩ

Корупція не є новим явищем у нинішньому суспільстві. Вона бере свій початок ще з того моменту, як у світі почали з'являтися перші держави та міста. Саме тоді почався поділ населення на керівників та людей які мають їм підпорядковуватись, тобто керованих. Ще з того часу людство почало боротись з корупцією, адже вона гальмує життя країни, змушує владу рухатись у напрямку який вигідний лише деяким сторонам, а не усій державі.